

Bilag 18.

PROVINSHANDELSKAMMERET

Den 22. marts 1971.

Ovennævnte lovforslag tilsigter — med visse mindre lempelser — at forlænge det pr. 22. september 1970 indførte prisstop, og samtidig overføres til den foreslåede lov de hidtidige bestemmelser i lov af 25. maj 1966 om indseende med priser.

Endvidere foreslås i lovforslaget at indføje bestemmelser svarende til monopollovens § 24, dog med den betydelige skærpelse, at medens monopollovens § 24 alene har fundet anvendelse over for varer og ydelser, der var omfattet af konkurrencebegrænsninger, skal de nu foreslåede regler gælde, uanset om der er konstateret prisbegrænsninger o.l. i monopollovens forstand.

Det er således en permanent lov om priser og avancer, der hermed foreslås gennemført.

Lovforslaget er efter vor opfattelse af så restriktiv karakter, at man umiddelbart kunne få det indtryk, at forslaget var baseret på, at der her i landet forelå en situation med varemangel; som bekendt er dette ikke tilfældet, og konkurrencen inden for erhvervslivet og ikke mindst inden for detailhandelen har udviklet sig i så skærpente retning, at erhvervslivet ingen mulighed har for at beregne prisforhøjelser eller høje avancer ud over, hvad den almindeligt gældende regel om udbud og efterspørgsel betinger.

Da man i de seneste måneder bl. a. som følge af den meget høje beskatning har kunnet konstatere en mærkbar faldende omsætning ikke mindst inden for detailhandelen, må det således være klart, at der i øjeblikket i store dele af erhvervslivet er ingen eller kun meget ringe mulighed for at forhøje priserne eller avancerne i opadgående retning.

For så vidt angår lønsektoren vil den fortsat særdeles følelige kreditstramning sammenholdt med ovennævnte fald i omsætningen medføre, at erhvervslivet ingen mulighed har for at give lønforhøjelser ud over, hvad arbejdsgiverne retligt måtte være forpligtet til at yde medarbejderne.

De nævnte forhold må efter Provinshan-

delskammerets opfattelse føre til den konklusion, at gennemførelse af en permanent lovgivning af så restriktiv karakter som det foreliggende forslag er overflødig ikke blot i den nuværende situation, men også på længere sigt.

Såfremt forslaget gennemføres, vil det medføre en yderligere beskæring af erhvervslivets indtjeningsmuligheder og dermed mulighederne for konsolidering, rationalisering og fornyelse inden for såvel produktions- som fordelingsapparatet, og forslaget vil i konsekvens heraf være af direkte erhvervsskadelig karakter.

Det må endvidere fremhæves, at såfremt man specielt inden for servicefagene, hvortil vi henregner handelen, skal arbejde under reducerede avancer, vil mange virksomheder efter vor opfattelse være tvunget til at gennemføre besparelser, og disse vil inden for denne sektor først og fremmest være at finde på lønkontoen.

Forslaget vil således efter vore synspunkter kunne bringe beskæftigelsen i fare.

Henset til at der her foreslås en permanent lovgivning om priser og avancer, vil de påpegede konsekvenser, uanset at loven skal tages op til revision i folketingsåret 1972-73, i den mellemliggende tid yderligere forringe danske erhvervsvirksomheders konkurrenceevne over for udlandet og således have ganske uønskede for ikke at sige særdeles ødelæggende virkninger i tilfælde af Danmarks indtræden i de nærmeste år i det vest-europæiske fællesmarked.

Til de enkelte bestemmelser i lovforslaget har vi yderligere følgende bemærkninger:

§ 5.

I denne bestemmelse foreslås ligesom også i lovforslagets § 7, at priskalkulation skal ske på grundlag af det såkaldte kostprisprincip i modsætning til det i erhvervslivet almindeligt anvendte genanskaffelsesprincip.

Gennemførelsen af disse bestemmelser vil